

**Αποκαλυπτική
της ελληνικότητας
μέ βάση την Αγία Γραφή**

**αποδείξη
της Μακεδονίας**

ΜΗΜΕΙΩΔΗΣ ΙΕΡΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΧΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΩΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Α'. ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΔΑΝΙΗΛ ΟΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΜΑΚΕΔΟΝΑ ΒΑΣΙΛΕΑ ΜΕΓΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ (Είς τὰ Σούσα επί του ποταμού Ούββα)

Κεφ. 8, 8 «Ο τράνος των αιγών (της Ελλάδος) εμεγαλύνθη έως σφοδρα» (έννοει τον Μέγα Αλέξανδρον)

Κεφ. 8, 15 «... Και ιδού έσθη ενώνιον έμου ως όρασσι ανδρός»

Κεφ. 8, 16 «Και ήκουσα φωνήν ανδρός αναμέσον του Ούββα, και εκάλεσε και εϊπε: Γ αβριήλ, συνέπασον εκείνον την όρασιν»

Κεφ. 8, 19 «Και εϊπεν: Ιδού εγω γνωρίζω σοι τα έσόμενα επί εσχάτων της οργής...»

Κεφ. 8, 20 «Ο κρίας, έν ειδες, ό έχων τά κέρατα βασιλεύς Μηδών και Περσών»

Κεφ. 8, 21 «Ο τράνος των αιγών βασιλεύς Ελληνών και τό κέρας τό μέγα ό ήν αναμέσον των σφθαλιών αυτού: αυτός έστι ό βασιλεύς ό πρώτος». (Ο Μέγας Αλέξανδρος)

Κεφ. 8, 22 «Και του συντριβέντος, ού έσπσαν τέσσαρα κέρατα υποκάτω, τέσσαρες βασιλεις εκ του έθνους αυτού αναστήσονται» (Διάδοχοι του Μεγαλου Αλεξανδρου)

Β'. ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ Α'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ, ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ΕΛΜΗΝΕΣ

Α'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

Κεφ. 1, 1 «Και εγένετο μετά τό πατάξει Αλεξανδρον τον Φιλίππου τον Μακεδόνα... και έβασίλευσεν αντ' αυτού πρότερος επί την Ελλάδα»

Κεφ. 1, 3 «Και διήλθεν έως άκρων της γης και έλαβε ακυλα πλήθους εθνών και ήσχασεν ή γη ενώνιον αυτού»

Κεφ. 1, 7 «Και έβασίλευσεν Αλεξανδρος επί δώδεκα και άπέθανεν»

Κεφ. 1, 10 «Και έζηθεν εξ αυτών ρίζα αμαρτωλός Αντιοχος εφφανής, υίός Αντιόχου βασιλέως ός ήν όμηρα εν τη Ρώμη και έβασίλευσεν έν ετει εκατοστῷ και τριακοστῷ και έβδόμῳ βασιλείας Ελληνών»

Γ'. ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΜΕ ΤΑΣ ΟΜΩΝΥΜΟΥΣ ΛΕΞΕΙΣ: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ

1. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΠΡΑΞΕΙΣ

Κεφ. 16, 9 «Διαβάς εις Μακεδονίαν βοήθησον ήμιν»

Κεφ. 16, 10 «Ως δέ τό όραμα είδεν, εύθέως έζητήσαμεν εξελθειν εις την Μακεδονίαν... όπι προσκέληται ήμεις ό Κύριος εύαγγελισασθαι αύτους»

Κεφ. 16, 12 «Εκείθεν τε εις Φιλίππους, ήτις εστί πρώτη της μεριδος της Μακεδονίας πόλις κολωνία»

Κεφ. 18, 5 «Ως δές κατάβηθον από της Μακεδονίας ό τε Σίλας και ό Τιμόθεος... ό Παύλος»

Κεφ. 19, 21 «Εθετο ό Παύλος έν τῷ πνεύματι διελθών την Μακεδονίαν»

Κεφ. 19, 22 « Αποστειλας δέ εις την Μακεδονίαν δύο των διακονούντων αυτώ Τιμόθεον και Έραστον»

Κεφ. 20, 1 «Και άσπασάμενος εξήλθε πορευθήγει εις Μακεδονίαν» (Ο Παύλος)

Κεφ. 20, 3 «Εγένετο γνώμη του υποστρέφειν διά Μακεδονίας»

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Κεφ. 15, 26 «Ευδόκησαν γάρ Μακεδονία και Άχαία κοινωνίαν τινά ποιήσασθαι»

† Ο Μητροπολίτης Ζιχνών και Νευροκοπίου ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Χρ. Ζιχνῶν ἡ Νευροκοπίου Σπυρίδων

Α. ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Κεφ. 16, 5 «Ελευσονται δέ προς ήμάς, όταν Μακεδονίαν διέλθω: Μακεδονίαν γάρ διέρχομαι»

Β. ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Κεφ. 7, 5 «Και γάρ ελθόντων ήμων εις Μακεδονίαν»

Κεφ. 8, 1 «Γνωρίζω δέ ήμιν, αδελφοί, την χάριν του Θεου του εσευ τον δεδομένην έν ταις εκκλησίαις της Μακεδονίας»

Κεφ. 11, 9 «Οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας»

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Κεφ. 4, 15 «Ότε εζηθον από Μακεδονίας»

Α'. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

Κεφ. 1, 7 «ώστε γενέσθαι ήμάς τύπους πάσι ταις πιστεύουσιν έν τη Μακεδονία»

Κεφ. 1, 8 «αφ' ήμων γάρ εζηχηται ό λόγος του Κυριου: ού μόνον έν τη Μακεδονία και έν τη Άχαία, αλλά και έν παντί τόπω»

Κεφ. 4, 10 «Εις πάντας τούς αδελφούς τούς έν όλη τη Μακεδονία παρακαλούμεν δέ ήμάς, αδελφοί»

Α'. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Κεφ. 1, 3/4 «Πορευόμενος εις Μακεδονίαν, ίνα παραγγείλης πισί μη έτεροδιδασκαλείν μη δέ προσέχειν μύθους και γενεολογίας άπεράντους»

2. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Κεφ. 16, 9 «Ανήρ τις ήν Μακεδών έστώς, παρακαλών αυτόν και λέγων: διαβάς εις Μακεδονία»

Κεφ. 19, 29 «Συναρτάσαντες Γάϊον και Άρίσταρχον Μακεδόνας συνεκδήμιους Παύλου»

Κεφ. 27, 2 «Όντος συν ήμιν Άριστάρχου Μακεδόνας Θεσσαλονικέως»

Β'. ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Κεφ. 9, 2 «Όδα γάρ την προθυμίαν ήμων, ήν υπέρ ήμων και ήμας Μακεδόνας»

Κεφ. 9, 4 «Μήτηώς είν ελθωσι σύν ήμοι Μακεδόνες και εύρωσιν ήμάς άπαρασκεύαστους»

Α'. ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΜΕ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΝΕΑΠΟΛΙΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΙ, ΑΜΦΙΠΟΛΙΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΒΕΡΟΙΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ

Κεφ. 16, 11, 12 «Αναχθέντες συν από της Τρωάδος ευθυδρομήσαμεν εις Σαμοθράκην, τη δέ έπούση εις Νεάπολιν, εκειθεν τε εις Φιλίππους»

Κεφ. 17, 1 «Διοδεύσαντες δέ την Άμφιπολιν και Άπολλωνίαν ήλθον εις Θεσσαλονίκη»

Κεφ. 17, 10 «Οι δέ αδελφοι ευθέως διά της νυκτός εξεπεμψαν τον τε Παύλον και τον Σιλαν εις Βέρροια»

Κεφ. 17, 11 «Όυτοι δέ ήσαν ευγενέστεροι των έν Θεσσαλονίκη»

Κεφ. 17, 13 «Ως δέ έγνωσαν οι από της Θεσσαλονικης Ιουδαίοι ότι και έν τη Βεροία κατηγοήλη υπό του Παύλου ό λόγος του Θεου»

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α'

Κεφ. 1, 1 «Παύλος και Σιλουανος και Τιμόθεος ήτι εκκλησία Θεσσαλονικέων»

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β'

Κεφ. 1, 1 «Παύλος και Σιλουανος και Τιμόθεος ήτι εκκλησία Θεσσαλονικέων»